

Thieu-regimet er skyld i flykningeproblemet

STØTT PRRS ARBEID MED FLYKTNINGENE - SEND PENGER TIL

AKSJONEN "SOLIDARITET NORGE - VIETNAM" POSTGIROKONTO 21 08 26

Flyktingeproblemet er nå meget stort i Sør-Vietnam. Flere millioner er på flukt. Vestlige massemedia framstiller det slik at FNL er skyld i disse menneskenes nød, og at det er dem befolkningen flykter fra. Men ingenting tyder på det at det er slik. For å belyse dette skal vi ta for oss noen få eksempler.

0 Ved årskiftet erobret FNL byen Phoc Binh som ligger ca. 10 mil utenfor Saigon. I god tid før angrepet oppfordret frigjøringshæren befolkningen om å evakuere byen, og stilte også lastebiler til disposisjon. Etter at FNL fikk kontrollen over byen, vendte befolkningen tilbake.

0 20/3-75 kunne Le Monde fortelle at Saigon-hæren 11. og 12. mars satte i gang bombingene over Ban Me Thout og så da sivilbefolkningen vendte tilbake etter en evakuering. Det samme skjedde med Kontum.

0 27/3-75 kunne UPI melde at flyktningene i Nha Trang hadde organisert masseprotester og krevd å få vende tilbake til sine hjemsteder i de frigjorte områdene. Protestene ble slått hardt ned av Saigon-hæren.

0 I Time 31/3-75 finner vi dette: "Storparten av flyktningene og de troppene som trakk seg tilbake (d.v.s. deler av Saigon-hæren) ble ikke plaget av kommunistene. I Quang Tri-provinsen ble til og med veien åpnet om natten for både soldater og flyktninger."

0 1/4-75 kunne Dagbladet opp-

lyse at flyktningene i Da Nang og andre provinser og steder som har falt ut av USA og Thieus hender, nå vender tilbake til sine hjemsteder.

I lang tid har USA og Thieu hatt som strategi å isolere befolkningen i konsentrerte områder for på den måten å ha kontroll over dem, den såkalte "pasiviseringa".

Dette er en av årsakene til den store flyktingestrømmen. Den andre hovedgrunnen er: Når FNL overtar en by eller provins, vet befolkningen at Saigon enten bomber byen, beskytter den eller bruker "den brente jords taktikk". Befolkningen velger derfor å evakuere byen til forholdene igjen blir stabile.

Det er altså ikke FNL befolkningen frykter, men USA og Thieu-regimets handlinger. Måten aviser, radio og TV behandler flyktingeproblemet på, er å forvrengte fakta og dermed spre misstallit til FNL.

NEI TIL AMERIKANSK INTERVENSJON UNDER PÅSKUDD AV FLYKTNING-EVAKUERING:

USA har nå fått enorm omsorg for flyktningene. De har aldri villet det vietnamesiske folket noe godt før og deres plutselig iver etter å hjelpe kan bare ses på som et påskudd til ny innblanding i Vietnams indre anliggender. USAs 7. flåte befinner seg fremdeles utenfor Vietnams kyst, og kan øyeblikkelig brukes til angrep på landet. Det finnes 26000 militære rådgivere i Vietnam og 700 marine-soldater er blitt sendt for å "hjelpe til med flyktningarbeide". Ford har

lovet at soldatene ikke skal gå i lande, men amerikanske presidenter har brutt løfter før, og kan gjøre det igjen. Vær derfor oppmerksomme på at flyktingeproblemet brukes som påskudd til en ny intervensjon.

HJELP FLYKTNINGENE - STØTT AKSJONEN "SOLIDARITET NORGE - VIETNAM"

Mange organisasjoner av ulike slag skal nå sette igang innsamlingsaksjoner til flyktingene.

Av flere millioner flyktninger befinner knapt 50000 av dem seg i de Saigon-kontrollerte områdene. Resten befinner seg i PRR-områdene. FNL og PRR har altså de største problemene med å gi flyktningene tilfredsstillende behandling. De trenger mat, klær, medisiner osv.

Mange av organisasjonene som enten skal bevilge penger eller sette i gang innsamlingsaksjoner skal distribuere pengene gjennom Thieu-regimet alene. De fleste har til hensikt å dele 50-50 Thieu - PRR.

Av erfaring vet vi at Thieu-regimet misbruker den økonomiske hjelpen det får. Bl.a. er 90% av midlene som er blitt mottatt fra "Food for Peace" og "Commodity Import", begge amerikanske hjelpeprogram, blitt brukt til Saigons militærbudsjett. Dette til tross for at det i lang tid har hersket stor matmangel og ekstremt dårlig helsetjeneste i Saigon-områdene. Flyktningene befinner seg hovedsaklig i PRR-områdene, og det er PRR som trenger økonomisk hjelp.

NRK SPRER

LØGN PROPAGANDA

Den franske journalisten Paul Leandri skrev i Le Monde 11/3-75 om frigjøringa av provins-hovedstaden Ban Me Thout. Han beskriver i artikkelen hvordan sivilbefolkningen reiser seg og hvordan opposisjonen mot Thieus regime hadde utviklet seg de siste to åra. På grunn av denne artikkelen ble Paul Leandri skutt av Thieus politistyrker utenfor Saigons politistasjon. Dagbladet ville sende en journalist til Saigon for å dekke denne hendelsen. Journalisten fikk ikke innreisestillatelse. Den svenske journalisten Sven Øste, som klart har tatt avstand fra Saigonregimet, er også nektet innreisestillatelse. Den 4/4-75 siterte Dagbladet den sør-vietnamesiske avisen "Tien Tuyen" som blir eid og redigert av vietnamesiske offiserer: "Den utenlandske pressen må betraktes som en trojansk hest - som en fiende som opererer fra innsiden. De utenlandske pressefolkene er "dødsens farlige" og må derfor øyeblikkelig uskadeliggjøres". Når fikk det norske folk opplysninger som disse gjennom NRK?

NRK
Krinkastingssjef Torolf Elster

Solidaritetskomiteen for Vietnam (Solkom) har drøftet NRKs dekning av Krigen i Kambodsja og Vietnam. Reportasjene har vært grovt ensidige til fordel for USA og dets lokale regimer i Saigon og Phnom Penh.

I den seinere tida har NRKs nyhetsdekning av krigen i Vietnam og Kambodsja falt tilbake til nivået i 60-åra. FNL og PRR, som i følge Parisavtalen har status som regjering på lik linje med Saigon-administrasjonen og er en legitim representant for folket i Sør-Vietnam, kalles ikke ved sine rette navn. Tvert om framstilles PRR og De væpnede frigjøringsstyrkene som "nord-vietnamesere", "kommunister" og angripere", mens Saigon-siden kalles "Den sørvietnamesiske regjering", "sør-vietnameserne" og "forsvarere" (våre uthevn.) På denne måten sprer NRK (for øvrig helt ulik Sveriges Radio) USAs falske versjon om at USA vare hjelper sør-vietnameserne mot angripere fra Nord-Vietnam.

Dette skjer til tross for at Pentagon-rapporten for lang tid siden bekreftet det Vietnam-opinionen alltid har hevdet: At krigen er en nasjonal frigjøringskamp mot først franskmennene og siden USA. Og at USA bevisst har brutt Geneve-avtalen og bygget opp sin egen regjering, Saigon-regimet.

NRK presenterer meldinger fra Saigon som sannheter uten reservasjoner og bruker utelukkende USA-dominerte presse-

byråer og bringer på den måten ensidig og villedende informasjon til publikum. Saigons militærkommando og "informasjonsminister" har internasjonalt ry for å fare med usannheter og overdrivelser.

Det verste eksemplet på dette, er flyktingsproblemet som har vært utnyttet til en voldsom hets mot frigjøringsstyrkene. NRK har ikke villet undersøke hvorfor folk flykter og hvem som flykter. Vietnameserne har årelang erfaring for at så snart de har reist seg og kastet ut USA og Saigon-hæren fra et distrikt, så kommer Saigons bombefly og "brente jords taktikk". Det er USA og Saigon som har skapt flyktingeproblemet. Denne hetsen har lagt grunnlaget for dem som ønsker å sende penger og hjelp til det korrupte Saigonregimet, i stedet for at hjelpen kommer til dem som trenger det i PRRs områder.

-Vi krever at NRK kaller FNL, PRR, Den kongelige nasjonale enhetsregjeringa i Kambodsja (GRUNK) og Den forente nasjonale fronten i Kambodsja (FUNK) ved sine rette navn.

-Vi krever at NRK stanser hetsen mot og krenkingene av FNL og PRR, GRUNK og FUNK og refererer deres synspunkter like nøyaktig og ofte som den andre siden.

-Vi krever at NRK slutter å framstille USAs og Saigons meldinger, reportasjer og uttalelser som sannheter.

Solidaritetskomiteen for Vietnam
Inger Selsjord, forkvinne

For et fritt Kamb- odsja!

Et frigjort Kambodsja vil være en stor seier for hele Indo-Kinas og verdens folk. Kambodsjas eksempel viser oss at et samlet og sterkt folk ikke kan beseires av imperialismen.

Frigjøringskampen i Kambodsja er inne i sin siste fase. Den siste tida har kampene hatt store framgang, både militært og politisk.

Den største seieren FUNK og det kambodsjanske folket har oppnådd, er at Lon Nol og de 7 andre quislingene i regjeringa ble tvunget til å forlate landet. Dette har vært et krav for frigjøringsbevegelsen i alle de åra Lon Nol har hatt makta. Han ble innsatt ved et USA-kupp i 1970, og har i denne tida holdt det gående ved hjelp av amerikansk militærhjelp og bomber. Lon Nol forlot Kambodsja fordi han sjøl skjønnte hvor svakt han sto, og at frigjøringsstyrkene kunne erobre byen når som helst. Når de nå er borte, er det i realiteten ingen annen

administrasjon i Phnom Penh. Byen kan falle når som helst.

Det er opp til FUNK når Phnom Penh skal befris. Hensynet til sivilbefolkninga er det viktigste når en skal vurdere når hovedstaden faller. Restene etter Lon Nols hær er i full oppløsning, og vil ikke være i stand til å slåss, noe de fleste av dem heller ikke ønsker. Dagbladet 4. april brakte et intervju med en Lon Nol-kommandant. Hans tropper, som besto av 300 mann, skulle prøve å "forsvare" Veg 1, en av de strategisk viktigste vegene i Kambodsja. Den går sør for Phnom Penh og fører til Sør-Vietnam. Kommandanten sa: "De (soldatene) vil ikke slåss. Hva skulle de slåss for?... De

får ikke nok verken av penger, ris eller klær. Samtidig ser de hvordan offiserene blir rike på korrupsjon og bygger luksusvillae i Phnom Penh. Hvorfor skulle de slåss for dem?... Nei, nå ønsker de fred. Mange vil ha tilbake Sihanouk." Kommandanten sa også at han hadde snakket med frigjøringshæren: "Mange ganger ber de oss trekke oss tilbake. Ellers vil de gå til angrep, noe de sier de helst vil slippe, for de vil ikke drepe kambodsjanere.... Når vi vet at de er sterke og at de snakker sant, trekker vi oss tilbake." Lon Nol-hæren er altså i full oppløsning. Fra Phnom Penh meldes det at det er opprørstendenser i byen, folket går til

opprør mot restene av juntaens administrasjon. De fleste av de 2 millioner som bor der er flyktninger som rømte fra USA's bomber i 1973.

Et fritt Kambodsja er en kjempe-seier, ikke bare for det kambodsjanske folket men for alle de indokinesiske folkene. USA-imperialismen svekkes betydelig ved et fritt Kambodsja - en av deres bastioner i Indo-Kina vil falle. For alle som kjemper for frigjøring over hele verden er de kampene som nå foregår i Indo-Kina av største betydning. De sier oss at imperialismen vil knuses, sjøl om kampen er langvarig.

Derfor: ØK STØTTEARBEIDET - FULL STØTTE TIL FRIGJØRINGSKAMPEN!

Bryt med Saigon

— anerkjenn

PRR og GRUNK

Helt siden landsmøtevedtaket i 1967 har DNA sagt at de står på frigjøringsfrontens side i Indokina. Dette vedtaket er blitt bekreftet av utallige andre vedtak og resolusjoner på alle plan i partiet. Nå må tiden snart være inne til å omsette ord i praksis. Det er nå klart for de aller fleste at Lon Nol og Thieus regimer er den største hindringa for fred i Indokina. En norsk anerkjennelse av PRR og GRUNK, og et brudd med Saigon-juntaen nå vil være av stor betydning for arbeidet med å gjennomføre fredsavtalen. Presset innenfra på disse regimene blir stadig sterkere og evakuering av utenlandske ambassadere personell styrker dette presset. Nå når frigjøringshæren i Sør-Vietnam har satt hardt mot hardt og forlangt Thieus avgang og når Lon Nol har dratt på "ferie" til utlandet vil en anerkjennelse av regjeringene i de frigjorte områdene være en god og viktig støtte i kampen. Alle som støtter Indokinas folk må nå vise dette i handling - også Det Norske Arbeiderparti. Den norske regjeringa har lenge nok danset etter USA-imperialistenes pipe. Både i FN og i andre internasjonale fora har de bøydd unna og i praksis motarbeidet frigjøringsbevegelsene. Det nytter ikke lenger for DNA å vise til gamle vedtak. De indokinesiske folka trenger den norske stats anerkjennelse og det norske folks fulle støtte.

USA ut av Indo-Kina

Styrt Thieu — forsvar fredsavtalen !

Målsetningen for PRRs arbeid er nå som alltid fred, uavhengighet og folkestyre i Sør-Vietnam. Det var med disse målene for øye de klarte å stå i mot og slå tilbake verdens største krigsmakt USA. Paris-avtalen som ble underskrevet for to år siden, var en stor seier nettopp for disse målene. Den inneholder ikke bare bestemmelser om våpenhvile, men om frigivelse av politiske fanger, innføring av demokratiske rettigheter, dannelse av koalisjonsregjering og forberedelse av valg. Hadde avtalen blitt gjennomført for to år siden, ville krigen vært slutt da. Dette har ført til at PRRs politikk siden 27. januar 1973 har vært preget av en ting: Kamp for gjennomføring av Paris-avtalen. Det er også målet for deres politikk i dag.

Men Thieu og USA ville det annerledes. Fra første stund saboterte de alle de politiske bestemmelsene i avtalen, ja, de uttalte seg snart som om disse bestemmelsene ikke fantes. Og militært satte de fra første dag igang omfattende angrep mot PRR-områdene. Ikke engang de amerikanske pressebyråene prøvde å skjule det.

Inntil i fjor sommer forsøkte PRR tålmodig å presse Thieu til å følge avtalen. Militært forsvarte de sine områder uten å gå til noe motangrep, politisk agiterte de for avtalen blant folk i hele Sør-Vietnam, og diplomatisk fremmet de kritikk av USAs og Thieus handlinger, og vant stadig større internasjonal anerkjennelse.

Men Thieu bare fortsatte. De

militære angrepene ble hardere og hardere. De politiske forhandlingene ble helt umuliggjort, og måtte oppgis. Samtidig ble både den økonomiske elendigheten og den politiske undertrykkelsen i Saigon-områdene verre og verre.

VEKK MED THIEU!

I høst ble det endelig klart både for opposisjonen i Saigon og for PRR at ingen gjennomføring av avtalen er mulig før Thieu fjernes og erstattes av en regjering som er villig til å etterleve avtalens prinsipper. PRR sluttet seg til dette kravet 8. oktober, og advarte om at hvis Thieu-administrasjonen ikke nå oppga sin krigerske politikk, måtte den selv ta følgene.

De motangrepene PRR satte inn i januar i år, hadde derfor to

hensikter: Dels å ødelegge de basene Thieu konsekvent hadde brukt som utgangspunkt for angrep mot PRR-områdene, og dernest legge så hardt press på Saigon-hæren at Thieu blir tvunget vekk og en bedre regjering innsatt, en regjering som er villig til å overholde fredsavtalen.

SAIGON - HÆREN I OPPLØSNING

Resultatet var forbløffende. Stilt overfor et motangrep fra PRR gikk Thieus topputrustete, oppskrytne millionhær i oppløsning. Om Phuoc Binh i januar var det ganske harde kamper. Ved Ben Me Thuot tok det et par dager, og deretter har omtrent 20 store byer falt i en eneste strøm nesten uten kamp. Soldatene flykter, deserterer, eller gjør direkte opprør sammen med befolkning-

en. Minst fem divisjoner har gått tapt for Thieu på denne måten. Det rakner.

For de 6-7 millioner mennesker som nå plutselig lever i befrie områder, er det en fantastisk situasjon: Når de er hjulpet gjennom den øyeblikkelige nøden kan de reise hjem, til sine byer og landsbyer, i frihet og fred, for første gang på 30 år.

Det betyr imidlertid ikke at PRRs hensikt er å erobre så mye land som mulig. PRRs linje er klar: De kan gå til våpenhvile i morgen den dag, bare Thieu blir skiftet ut og erstattet med en regjering som er villig til å gjennomføre Paris-avtalen. Det er det eneste kravet, det er et rimelig og rettferdig krav, det er et virkelig grunnlag for fred. Det er et krav vi må gjøre det vi kan for å støtte.